

“मीठे बच्चे- बाबाको श्रीमतद्वारा तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ, त्यसैले उहाँको श्रीमतको शास्त्र हो सर्व शास्त्र शिरोमणि श्रीमद् भागवत गीता।”

प्रश्न:- सत्ययुगमा हरेक चीज अति राम्रो, सतोप्रधान हुन्छ, किन?

उत्तर:- किनकि त्यहाँ मनुष्य सतोप्रधान हुन्छन्। जब मनुष्य राम्रा हुन्छन् तब सामग्री पनि राम्रा हुन्छन् र मनुष्य नराम्रो भएपछि सामग्री पनि नोकसानदायी हुन्छन्। सतोप्रधान सृष्टिमा कुनै पनि वस्तु अप्राप्त हुँदैन, केही पनि कहींबाट मगाउनु पर्दैन।

ओम् शान्ति। बाबाले यस शरीरद्वारा सम्झाउनु हुन्छ। यिनलाई जीव भनिन्छ, यिनमा आत्मा पनि छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- परमपिता परमात्मा पनि यिनमा हुनुहुन्छ। यो त पहिला पहिला पक्का निश्चय हुनुपर्छ। यिनलाई दादा पनि भन्छन्। यो त बच्चाहरूलाई निश्चय छ। यस निश्चयमा नै रमण गर्नु छ। वास्तवमा बाबाले जसमा पदार्पण गर्नु भएको छ वा अवतार लिनु भएको छ, उनको लागि बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- म यिनको धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्त्यमा आउँछु। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यो हो सर्व शास्त्र शिरोमणि गीताको ज्ञान। श्रीमत अर्थात् श्रेष्ठ मत। सर्वश्रेष्ठ मत हो उच्च भन्दा उच्च भगवानको। जसको श्रीमतद्वारा तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। तिमी भष्ट मनुष्यबाट श्रेष्ठ देवता बन्छौ। तिमी आउँछौ नै त्यसैले। बाबा पनि स्वयं भन्नुहुन्छ- म आउँछु तिमीहरूलाई श्रेष्ठाचारी, निर्विकारी देवी-देवता बनाउन। मनुष्यबाट देवता बन्ने अर्थ पनि बुझ्नु छ। विकारी मनुष्यबाट निर्विकारी देवता बनाउन आउनु हुन्छ। सत्ययुगमा मनुष्य हुन्छन् तर दैवी गुणवाला। अहिले कलियुगमा छन् आसुरी गुणवाला। हो सारा मनुष्य सृष्टि, तर त्यो हो ईश्वरीय बुद्धि, यो हो आसुरी बुद्धि। त्यहाँ ज्ञान, यहाँ भक्ति। ज्ञान र भक्ति अलग-अलग हो नि। भक्तिका पुस्तक कति र ज्ञानका पुस्तक कति छन्। ज्ञानको सागर बाबा हुनुहुन्छ। उहाँको पुस्तक पनि त एउटै हुनुपर्छ। जसले धर्म स्थापना गर्छन्, उनीहरूको पुस्तक एउटै हुनुपर्छ। तिनलाई धार्मिक पुस्तक भनिन्छ। पहिलो धार्मिक पुस्तक हो गीता। श्रीमद् भागवत गीता। यो पनि बच्चाहरूले जानेका छन्- पहिला आदि सनातन देवी-देवता धर्म हुन्छ, नकि हिन्दु धर्म। मनुष्यले सम्झन्छन्- गीताद्वारा हिन्दु धर्म स्थापना भयो र गीता उच्चारण गरे कृष्णले। जोसँग सोध्यो भने पनि भन्छन्- परम्परादेखि कृष्णले भनेका हुन्। कुनै शास्त्रमा शिव भगवानुवाच छैन। श्रीमद् कृष्ण भगवानुवाच लेखिदिएका छन्, जसले गीता पढेका छन्, उनलाई सहजै समझमा आउँछ। अहिले तिमीले बुझेका छौ- यसै गीता ज्ञानद्वारा मनुष्यबाट देवता बनेका हौं, जुन अहिले बाबाले तिमीलाई दिइरहनु भएको छ। राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। पवित्रता पनि सिकाइरहनु भएको छ। काम महाशत्रु हो, यसद्वारा नै तिमीले हार खायौ। अब फेरि यसलाई जितेर तिमी जगतजित अर्थात् विश्वको मालिक बन्छौ। यो त धेरै सहज छ। बेहदको बाबा बसेर यिनीद्वारा तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूका पिता। यी हुन् फेरि बेहदका पिता, मनुष्यहरूका। नाम नै छ प्रजापिता ब्रह्मा। तिमीले कसैसँग पनि ब्रह्माको पिताको नाम बताउनुहोस् भनेर सोधेमा अलमलिन्छन्। ब्रह्मा-विष्णु-शंकर हुन् रचना। यी तीनैको कोही त पिता हुनुहुन्छ नि। तिमीले देखाउँछौ- यी तीनैका पिता हुनुहुन्छ निराकार शिव। ब्रह्मा-विष्णु-शंकरलाई सूक्ष्मवतनका देवता देखाउँछन्। उनीहरू भन्दा माथि हुनुहुन्छ शिव। बच्चाहरूले जानेका छन्- जति पनि शिवबाबाका बच्चा आत्माहरू छन्, उनीहरूको आफ्नो शरीर त हुन्छ। उहाँ त सदैव निराकार परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा भइसकेको छ- निराकार परमपिता परमात्माका हामी बच्चाहरू हौं। आत्माले शरीरद्वारा भन्छ- परमपिता परमात्मा। कति सहज कुरा छ। यसलाई भनिन्छ- अल्फ र बे। पढाउँछ कसले? गीताको ज्ञान कसले सुनायो? निराकार बाबाले। उहाँको कुनै ताज आदि छैन। उहाँ ज्ञानको सागर, बीजरूप, चैतन्य हुनुहुन्छ। तिमी पनि चैतन्य आत्मा हौ नि! सबै वृक्षहरूको आदि-मध्य-अन्त्यलाई तिमीले जानेका छौ। हुन त मौला होइनौ तर जान्न सक्छौ- कसरी बीउ रोपिन्छ, त्यसबाट वृक्ष निस्कन्छ। त्यो त हो जड वृक्ष, यो हो चैतन्य। तिम्रो आत्मामा ज्ञान छ, अरु कसैको आत्मामा ज्ञान हुँदैन। बाबा चैतन्य मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ। त्यसैले वंशवृक्ष पनि मनुष्यहरूको हुन्छ। यो हो चैतन्य रचना। बीज र रचनामा फरक त छ नि! आँपको बीउ रोप्दा आँपै उम्रिन्छ, फेरि वृक्ष कति ठूलो हुन्छ। त्यसैगरी मनुष्यको बीजबाट कति मनुष्य पैदा हुन्छन्। जड बीजमा कुनै ज्ञान हुँदैन। उहाँ त चैतन्य बीजरूप हुनुहुन्छ। उहाँमा सारा

सृष्टि रूपी वृक्षको ज्ञान छ- कसरी उत्पत्ति, पालना फेरि विनाश हुन्छ। यो धेरै ठूलो वृक्ष समाप्त भएर फेरि अर्को नयाँ वृक्ष कसरी खडा हुन्छ! यो गुप्त छ। तिमीलाई ज्ञान पनि गुप्त मिल्छ। बाबा पनि गुप्त रूपमा आउनु भएको छ। तिमीले जानेका छौ- यो कलमी लागिरहेको छ। अहिले त सबै पतित बनेका छन्। राम्रो बीजबाट सबैभन्दा पहिलो नम्बरमा जुन पात निस्क्यो, उनी को थिए? सत्ययुगको पहिलो पात त कृष्णलाई नै भनिन्छ, लक्ष्मी-नारायणलाई होइन। नयाँ पात सानो हुन्छ। पछि गएर ठूलो हुन्छ। यस बीजको कति महिमा छ। यो त चैतन्य हुनुहुन्छ नि। फेरि पातहरू पनि निस्कन्छन्। उनीहरूको महिमा त हुन्छ। अहिले तिमी देवी-देवता बनिरहेका छौ। देवी गुण धारण गरिरहेका छौ। मूल कुरा नै यो हो- हामीले देवीगुण धारण गर्नु छ, यिनी जस्तो बन्नु छ। चित्र पनि छन्। यी चित्र नहुदा हुन् तो बुद्धिमा ज्ञान नै आउँदैनथ्यो। यी चित्र धेरै काममा आउँछन्। भक्तिमार्गमा यी चित्रहरूको पनि पूजा हुन्छ। ज्ञान मार्गमा यी चित्रहरूद्वारा तिमीलाई ज्ञान मिल्छ- यस्तो बन्नु छ। भक्ति मार्गमा यसरी जानेका छैनन्- हामी यस्तो बन्नु छ। भक्ति मार्गमा कति मन्दिर बन्छन्। सबैभन्दा धेरै मन्दिर कसका हुन्छन्? अवश्य शिवबाबाका हुन्छन्, जो बीजरूप हुनुहुन्छ। फेरि उहाँको पछि पहिलो रचनाका मन्दिर हुन्छन्। पहिलो रचना यी लक्ष्मी-नारायण हुन्। शिवको पछि यिनको पूजा सबैभन्दा धेरै हुन्छ। माताहरूले त ज्ञान दिन्छन्, उनको पूजा हुँदैन। उनले त पढाउँछन् नि। बाबाले तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। तिमीले कसैको पूजा गर्दैनौ। पढाउनेको अहिले पूजा गर्न सकिँदैन। तिमी जब पढेर फेरि अनपढ बन्छौ तब फेरि पूजा हुन्छ। तिमी नै देवी-देवता बन्छौ। तिमीले नै जानेका छौ- जसले हामीलाई यस्तो बनाउनु हुन्छ, उहाँको पूजा हुन्छ फेरि हाम्रो पूजा हुन्छ, क्रमैसँग। फेरि गिर्दै-गिर्दै पाँच तत्त्वहरूको पनि पूजा गर्न थाल्छन्। शरीर ५ तत्त्वहरूको हो नि। ५ तत्त्वहरूको पूजा गर या शरीरको गर, एउटै हुन जान्छ। यो ज्ञान त बुद्धिमा छ। यी लक्ष्मी-नारायण सारा विश्वका मालिक थिए। यी देवी-देवताहरूको राज्य नयाँ सृष्टिमा थियो। तर त्यो कहिले थियो? यो जानेका छैनन्, लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। अब लाखौं वर्षको कुरा त कहिल्यै कसैको बुद्धिमा रहन सक्दैन। अहिले तिमीलाई स्मृति छ- हामी आज भन्दा ५००० वर्ष पहिला आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौं। देवी-देवता धर्मका फेरि अन्य धर्ममा परिवर्तित भएका छन्। हिन्दु धर्म भन्न सकिँदैन। पतित हुनाले आफूलाई देवी-देवता भन्न शोभा दिँदैन। अपवित्रलाई देवी-देवता भन्न सकिँदैन। मनुष्यले पवित्र देवीहरूको पूजा गर्छन्। अवश्य स्वयं अपवित्र छन्। त्यसैले पवित्रको अगाडि शिर निहुराउनु पर्छ। भारतखण्डमा खासगरी कन्याहरूलाई नमन गर्छन्। कुमारहरूलाई नमन गर्दैनन्। नारीलाई नमन गर्छन्। पुरुषलाई नमन किन गर्दैनन्? किनकि यस समयमा ज्ञान पनि पहिला माताहरूलाई मिल्छ। बाबा यिनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ। यो पनि जानेका छौ- वास्तवमा यिनी ज्ञानको बडी नदी हुन्। ज्ञान नदी पनि हुन्, फेरि पुरुष पनि हुन्। यी हो सबैभन्दा ठूलो नदी। ब्रह्मपुत्रा नदी हो सबैभन्दा ठूलो, जुन कलकत्तातर्फ सागरमा गएर मिल्छ। मेला पनि त्यहाँ लाग्छ। तर उनलाई यो थाहा छैन- यो आत्माहरू र परमात्माको मेला हो। त्यो त पानीको नदी हो, जसको नाम ब्रह्मपुत्रा राखेका छन्। उनीहरूले त ब्रह्म ईश्वरलाई भन्छन् त्यसैले ब्रह्मपुत्रालाई धेरै पावन सम्झन्छन्। ठूलो नदी भएकाले पवित्र सम्झन्छन्। पतित-पावन वास्तवमा गंगालाई होइन, ब्रह्मपुत्रालाई भन्नुपर्छ। मेला पनि यिनको लाग्छ। यो पनि सागर र ब्रह्मा नदीको मेला हो। ब्रह्माद्वारा रचना कसरी हुन्छ- यो गहन कुरा बुझ्नु पर्ने हुन्छ, जुन प्रायः लोप हुन्छ। यो त बिलकुलै सहज कुरा हो नि।

भगवानुवाच, म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु, फेरि यो दुनियाँ नै समाप्त हुन्छ। शास्त्र आदि केही पनि रहँदैन। फेरि भक्ति मार्गमा यी शास्त्र हुन्छन्। ज्ञान मार्गमा शास्त्र हुँदैनन्। मनुष्यले सम्झन्छन्- यो शास्त्र परम्परादेखि चल्दै आउँछ। तिनमा ज्ञान त केही छँदै छैन। कल्पको आयु नै लाखौं वर्ष भनिदिएका छन् त्यसैले परम्परा भनिदिन्छन्। यसलाई भनिन्छ- अज्ञान अन्धकार। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यो बेहदको पढाइ मिल्छ, जसबाट तिमीले आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य बुझाउन सक्छौ। तिमीलाई यी देवी-देवताहरूको इतिहास-भूगोलको पूरा जानकारी छ। तिनीहरू पवित्र प्रवृत्ति मार्गवाला पूज्य थिए। अहिले पुजारी पतित बनेका छन्। सत्ययुगमा हुन्छ पवित्र प्रवृत्ति मार्ग, यहाँ कलियुगमा अपवित्र प्रवृत्ति मार्ग छ। फेरि पछि निवृत्ति मार्ग हुन्छ। त्यो पनि झामामा छ। यसलाई संन्यास धर्म भनिन्छ। घरबारको संन्यास गरेर जंगलमा जान्छन्। त्यो हो हँदको संन्यास। रहन्छन् यसै पुरानो दुनियाँमा नै। अहिले तिमीले बुझेका छौ- हामी संगमयुगमा छौं फेरि नयाँ दुनियाँमा जान्छौं। तिमीलाई तिथि, मिति, सेकेण्ड सहित सबै थाहा छ। उनीहरूले त कल्पको आयु नै लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्, यसको पूरा हिसाब निकाल्न सकिन्छ। लाखौं वर्षको कुरा त कसैले याद गर्न पनि सक्दैन। अहिले तिमीले बुझेका छौ- बाबा के हुनुहुन्छ, कसरी आउनुहुन्छ, के कर्तव्य गर्नुहुन्छ? तिमीले सबैको कर्तव्यलाई, जन्म-पत्रीलाई जानेका छौ। बाँकी

वृक्षका पातहरू त धेरै हुन्छन्। त्यो कहाँ गन्ती गर्न सकिन्छ र। यस बेहद सृष्टि रूपी वृक्षका कति पातहरू छन्? ५००० वर्षमा यति करौडो छन् भने लाखौं वर्षमा कति अनगिन्ती मनुष्य हुनुपर्छ। भक्तिमार्गमा देखाउँछन्, लेखिएको छ— सत्ययुग यति वर्षको हुन्छ, त्रेता यति वर्षको हुन्छ, द्वापर यति वर्षको हुन्छ। बाबा बसेर तिमी बच्चाहरूलाई यो सबै रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। आँपको बीज देखेपछि आँपको वृक्ष सामुन्ने आउँछ नि! अहिले मनुष्य सृष्टिको बीजरूप तिम्रो सामुन्ने हुनुहुन्छ। तिमीलाई बसेर वृक्षको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ किनकि चैतन्य हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— मेरो यो उल्टो वृक्ष हो। तिमीले सम्झाउन सक्छौ— जति पनि यस दुनियाँमा छन्, जड वा चैतन्य, हुबहु दोहोरिन्छ। अहिले कति वृद्धि भइरहेको छ। सत्ययुगमा यति धेरै हुन सक्दैन। भन्छन्— फलानो चीज आस्ट्रेलियाबाट, जापानबाट आएको हो। सत्ययुगमा आस्ट्रेलिया, जापान आदि कहाँ थिए र। ड्रामा अनुसार त्यहाँका चीज यहाँ आउँछन्। पहिला अमेरिकाबाट गहुँ आदि आउँथ्यो। सत्ययुगमा कहाँ कहींबाट आउँछ र। त्यहाँ त हुन्छ नै एक धर्म, सबै चीजहरू भरपुर हुन्छ। यहाँ धर्म वृद्धि भइरहन्छ, यसको साथ-साथै सबै चीज कम हुँदै जान्छ। सत्ययुगमा कहींबाट मगाउँदैनन्। अहिले त हेर, कहाँ-कहाँबाट मगाउँछन्! मनुष्य संख्या पछि वृद्धि हुँदै गएको हो, सत्ययुगमा त कुनै वस्तु अप्राप्त हुँदैन। त्यहाँका हरेक चीज सतोप्रधान, धेरै राम्रा हुन्छन्। मनुष्य नै सतोप्रधान हुन्छन्। मनुष्य राम्रा हुन्छन् भने सामग्री पनि राम्रा हुन्छन्। मनुष्य नराम्रा छन् भने सामग्री पनि नोकसानदायी हुन्छन्।

विज्ञानको मुख्य चीज हो आणविक बम, जसबाट यो सारा विश्व विनाश हुन्छ। कसरी बनाउँछन्! बनाउने आत्मामा पहिल्यैदेखि नै ड्रामा अनुसार ज्ञान हुन्छ। जब समय आउँछ तब उनमा त्यो ज्ञान इमर्ज हुन्छ। जसमा ज्ञान हुन्छ उनैले काम गर्छन् र अरूलाई सिकाउँछन्। कल्प-कल्प जो पार्ट खेलेका छन्, उही खेलिरहन्छन्। अहिले तिमी कति जानी बन्छौ, यो भन्दा ठूलो ज्ञान हुँदैन। तिमी यस ज्ञानबाट देवता बन्छौ। यस भन्दा उच्च कुनै ज्ञान हुँदैन। त्यो हो मायाको ज्ञान, जसबाट विनाश हुन्छ। ती वैज्ञानिकहरू चन्द्रमामा जान्छन्, खोज्छन्। तिमी लागि कुनै नयाँ कुरा छैन। यो सबै मायाको पम्प हो। धेरै शो गर्छन्, अति गहिराइमा जान्छन्। धेरै बुद्धि लगाउँछन्। केही कमाल गरेर देखाउँछन्। धेरै कमाल गर्नाले फेरि नोकसान हुन्छ। के-के बनाइरहन्छन्। बनाउनेले जान्दछ— यसबाट यो विनाश हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) गुप्त ज्ञानको स्मरण गरेर हर्षित रहनु छ। देवताहरूको चित्रहरूलाई सामुन्ने देख्दा उनीहरूलाई नमन वन्दन गर्नुको सट्टा उनीहरू जस्तो बन्नको लागि दैवीगुण धारण गर्नु छ।

२) सृष्टिको बीजरूप बाबा र उहाँका चैतन्य रचनालाई बुझेर जानी बन्नु छ, यस ज्ञान भन्दा ठूलो कुनै ज्ञान हुन सक्दैन, यसै नशामा रहनु छ।

वरदानः— जिम्मेवारी सम्हाल्दै आकारी र निराकारी स्थितिको अभ्यासद्वारा साक्षात्कारमूर्त भव जसरी बाबाले साकार रूपमा यति बढी जिम्मेवारी हुँदाहुँदै पनि आकारी र निराकारी स्थितिको अनुभव गराउनुभयो, त्यसैगरी बाबालाई अनुसरण गर। साकार रूपमा फरिश्तापनको अनुभूति गराऊ। कोही जतिसुकै अशान्त वा बेचैन, आतिएको आत्मा तिम्रो सामुन्ने आओस् तर तिम्रो एक दृष्टि, वृत्ति र स्मृतिको शक्तिले उसलाई बिल्कुलै शान्त गरिदेओस्। व्यक्त भावमा आओस्, अव्यक्त स्थितिको अनुभव गरोस् अनि भनिन्छ साक्षात्कारमूर्त।

स्तोत्रः— जो सच्चा रहमदिल छ, उसलाई देह वा देह-अभिमानको आकर्षण हुन सक्दैन।